

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 485/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. Z.	Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. polegające na tym, że oskarżony w dniu 26 maja 2023 r. w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., ze sklepu (...)zlokalizowanego przy ul. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch sztuk koszulek typu	

		t-shirt o łącznej wartości 510,00 zł, czym działał na szkodę właściciela sklepu P. M.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 26 maja 2023 roku około godziny 12:00 do sklepu (...) położonego przy ulicy (...) w B. weszli oskarżeni B. Z. oraz R. S., którzy rozmawiali między sobą.</p> <p>R. S. był również w wymienionym sklepie kilka minut wcześniej, oglądając wystawiony asortyment.</p> <p>Oskarżony R. S. zabrał dwie koszulki z wieszakami oraz klipsami zabezpieczającymi przed kradzieżą i nie płacąc za towar, wyszedł z budynku sklepu.</p> <p>W tym samym czasie oskarżony B. Z. podszedł do kas, trzymając w ręku parę krótkich spodenek. Wypytywał o ich cenę, odwracając w ten sposób uwagę pracownicy P. F. od opuszczającego ze skradzionymi koszulkami sklep R. S..</p>	notatki urzędowe	k. 1 - 2	
protokół oględzin + płyta CD z zapisem monitoringu	k. 12 k. 24 - 31		
zeznania świadka P. M.	k. 3 - 4		

	k. 70		
Drugi z oskarżonych, R. S., przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.	wyjaśnienia oskarżonego R. S.	k. 39 - 40	
Oskarżony B. Z. był uprzednio karany sądownie, w tym za przestępstwo kradzieży z art. 278 § 1 k.k.	karta karna B. Z.	k. 21 - 23	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	B. Z.	Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. polegające na tym, że oskarżony w dniu 26 maja 2023 r. w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., ze sklepu(...) zlokalizowanego przy ul. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch sztuk koszulek typu t-shirt o łącznej wartości 510,00 zł, czym działał na szkodę właściciela sklepu P. M.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
- brak udziału oskarżonego B. Z. w kradzieży koszulek	wyjaśnienia oskarżonego B. Z.	k. 16 - 17	

dokonanej na terenie sklepu (...) w B., - brak świadomości oskarżonego B. Z. co do zamiaru dokonania kradzieży koszulek po stronie drugiego z oskarżonych R. S.			
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	notatki urzędowe	Niekwestionowane dokumenty sporządzone przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	protokół oględzin + płyta CD z zapisem monitoringu	Niekwestionowany dokument sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	karta karna B. Z.	Dokument urzędowy, wiarygodny, niekwestionowany przez strony, potwierdzający uprzednią karalność oskarżonego.	
1.1.1.	zeznania świadka P. M.	Zeznania spójne, zrozumiałe, konsekwentne oraz zgodne z doświadczeniem życiowym. Sąd nie znalazł podstaw do podważania prawdziwości świadka, zwłaszcza iż jego	

		depozycje korespondowały z zapisem umieszczonej w sklepie kamery monitoringu.	
1.1.1.	wyjaśnienia oskarżonego R. S.	Przyznanie się do winy nie budziło wątpliwości sądu, zaś wyjaśnienia oskarżonego – jakkolwiek lakoniczne – należało uznać za w pełni wiarygodne, zgodne z doświadczeniem życiowym oraz pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie, tj. zapisem monitoringu oraz zeznaniami świadka P. M..	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
- (k. 8 – 9)	protokół przeszukania	Niekwestionowany dokument sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji – niemający jednak istotnego znaczenia dla dokonywanych w świetle stanu faktycznego ustaleń. Brak ujawnienia przedmiotów pochodzących z kradzieży w mieszkaniu zajmowanym przez oskarżonego B. Z. nie wykluczał bowiem	

		<p>udziału wymienionego w przestępstwie.</p> <p>Sprawstwo oskarżonego zostało przez sąd ustalone na podstawie innych dowodów zgromadzonych w sprawie, między innymi zapisu nagrania z monitoringu, zeznań P. M. oraz wyjaśnień drugiego z oskarżonych.</p>	
1.2.1.	wyjaśnienia oskarżonego B. Z.	<p>Wyjaśnienia oskarżonego sąd uznał za nieprzekonujące, przede wszystkim w świetle analizy zeznań P. M., wyjaśnień drugiego z oskarżonych R. S. oraz zapisu nagrania z monitoringu, które w ocenie sądu wyraźnie wskazuje na porozumienie oraz zsynchronizowane działania obu sprawców przestępnego zdarzenia.</p> <p>Zdaniem sądu podważanie przez B. Z. udziału w przestępstwie, jak i świadomości co do zamiaru kradzieży po stronie towarzyszącego mu w sklepie kolegi, stanowiło wyłącznie przyjętą przez oskarżonego na potrzeby postępowania linię obrony, mającą na celu oczyszczenie z zarzutu i uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	B. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał oskarżonego B. Z. za winnego popełnienia wspólnie i w porozumieniu z drugim oskarżonym R. S. przestępstwa kwalifikowanego z art. 278 § 1 k.k., zgodnie z zarzutem aktu oskarżenia.</p> <p>W ocenie sądu oskarżony swoim zachowaniem z dnia 26 maja 2023 roku wypełnił znamiona przestępstwa kradzieży, dokonując wspólnie i w porozumieniu z drugim z oskarżonych ze sklepu (...)przy ulicy (...) w B. zaboru w celu przywłaszczenia cudzego mienia w postaci dwóch koszulek typu t-shirt, czym działał na szkodę właściciela ww. sklepu, P. M..</p> <p>Czynność sprawcza oskarżonych polegała w tym przypadku na zaborze mienia, tj. wyjęciu cudzych rzeczy ruchomych spod władania właściciela i przejęciu ich we własne władztwo. Nadto sprawcy czynu</p>			

dokonali zaboru w celu przywłaszczenia, bowiem następnie postąpili z nienależącymi do nich rzeczami jak właściciele. Wartość skradzionego mienia wyniosła zaś kwotę ponad 500 złotych, co uzasadniało odpowiedzialność oskarżonych za przestępstwo.

Nie umknęło przy tym uwadze sądu, że oskarżony B. Z. sam nie dokonał fizycznego zaboru koszulek (uczynił to drugi z oskarżonych R. S.), jednakże zgodnie z dominującą w orzecznictwie, materialną koncepcją współsprawstwa, podzielaną również przez sąd rozpoznający niniejszą sprawę, nie jest konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnoręcznie wszystkie znamiona czynu zabronionego, czy nawet część tych znamion. Wystarczy, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, ułatwiając bezpośredniemu sprawcy realizację wspólnie zamierzonego celu. W rezultacie, o wspólnym działaniu możemy mówić nie tylko wtedy, gdy każdy ze współsprawców realizuje część znamion czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego

znamienia
czasownikowego
uzgodnionego czynu
zabronionego, ale
wykonane przez niego
czynności stanowią istotny
wkład we wspólne
przedsięwzięcie.

Kumulatywne wystąpienie
tych dwóch przesłanek,
daje podstawy do
przyjęcia, że sprawcy
dopuszcili się przestępstwa
"wspólnie i w
porozumieniu" [por.
postanowienie SN z dnia
13 marca 2019 roku, II KK
217/18, LEX nr 2633631,
wyrok Sądu Apelacyjnego
w Szczecinie z dnia 12
października 2017 r. sygn.
akt: II AKa 53/17, Lex
nr 2418147]. Przykładem
takiego działania może być
choćby tzw. „stanie na
czatach”.

W świetle powyższych
rozważań, sąd uznał,
że jakkolwiek swoim
zachowaniem B. Z. nie
zrealizował in concreto
żadnego znamienia
czasownikowego
kradzieży, tak jego
działania stanowiły istotny
wkład we wspólne,
przestępne
przedsięwzięcie dokonane
przez obu oskarżonych.
B. Z., w chwili w
której R. S. zabierał
koszulki i opuszczał
sklep bez zapłaty
za towar, zagadywał
bowiem pracownicę przy
kasie, odwracając jej
uwagę od współsprawcy
kradzieży, co miało
na celu umożliwienie/

ułatwienie mu ucieczki z budynku wraz ze skradzionym mieniem. Sąd doszedł zarazem do przekonania, że rola pełniona przez oskarżonego B. Z. wykraczała poza ramy pomocnictwa, zawierała się w zakresie zawartego pomiędzy sprawcami porozumienia, co uzasadniało przypisanie wymienionemu popełnienia czynu w formie współsprawstwa z R. S..

W kwestii przyświecającego B. Z. zamiaru kradzieży oraz zawartego pomiędzy sprawcami porozumienia, sąd miał zarazem na względzie, że okoliczności tych – jako znamion podmiotowych czynu – nie należy domniemywać, jednakże zdaniem sądu, odtworzenie zamiaru, jak i porozumienia między oskarżonymi w sprawie możliwe było na podstawie ustaleń dokonanych w zakresie przedmiotowych okoliczności popełnienia przestępstwa, bazujących na ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w oparciu o zasady logiki, jak i doświadczenia życiowego. Analiza zapisu nagrania z monitoringu zestawiona z zeznaniami świadka P. M. w przekonaniu sądu pozwalała bowiem na ustalenie takiego zamiaru i porozumienia, na co wskazuje między innymi

<p>widoczna na nagraniu rozmowa pomiędzy oskarżonymi, a następnie podjęcie przez nich zsynchronizowanych działań, przejawiających się odpowiednio w dokonaniu przez R. S. zaboru koszulek i opuszczeniu z nimi budynku oraz podejścia przez B. Z. do kasy celem odwrócenia uwagi pracownicy sklepu w zbliżonym do zachowania drugiego z oskarżonych czasie.</p>			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. Z.	1.	1.	<p>Sąd na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Oskarżony jest osobą dojrzałą emocjonalnie i doświadczoną życiowo, jest również poczytalny. Dopusił się popełnienia czynu umyślnie, z pełną premedytacją i znajomością potencjalnych konsekwencji swojego niezgodnego z prawem zachowania. Sąd nie dopatrył się więc żadnych okoliczności, które mogłyby umniejszać jego stopień winy.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu sąd uznał za umiarkowany, mając na względzie</p>

nie tylko niską wartość skradzionego mienia (nieznacznie wykraczającą ponad kwotę 500 złotych, uzasadniającą odpowiedzialność za przestępstwo), ale również typowy sposób działania sprawcy w przypadku przestępstwa kradzieży (tzw. „kradzieże sklepowe”), niewykraczający w żadnej mierze poza charakterystykę znamion określonych w art. 278 § 1 k.k.

Nie bez znaczenia dla wymiaru kary pozostawał natomiast fakt, że oskarżony swoim zachowaniem naruszył podstawowe normy społeczne, po raz kolejny dopuszczając się przestępstwa przeciwko mieniu, mimo że był on już uprzednio skazany za czyn z art. 278 § 1 k.k.

Jako okoliczność obciążającą, poza uprzednią karalnością oskarżonego, sąd przyjął również działanie przez niego przy dokonaniu czynu zabronionego, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, tj. R. S..

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, kierując się zarazem dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., sąd doszedł do przekonania że wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności

			<p>ma szansę wyrzucić na oskarżonym resocjalizacyjny wpływ. Stosunkowo niska wartość skradzionego mienia, wykraczająca nieznacznie ponad próg uzasadniający odpowiedzialność za przestępstwo, skłoniły jednak sąd do wymierzenia oskarżonemu jako adekwatnej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, czyli kary bliższej dolnej granicy zagrożenia przewidzianego normą art. 278 § 1 k.k.</p>
B. Z.	3.	1.	<p>Przez wzgląd na to, że P. M. wskutek dokonanej przez B. Z. oraz R. S. kradzieży odniósł szkodę majątkową, która nie została naprawiona choćby w części, na podstawie art. 46 § 1 k.k. sąd zasądził solidarnie od oskarżonych na rzecz wymienionego pokrzywdzonego kwotę 510 złotych tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody.</p>
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. Z.	4.	1.	<p>Sąd, zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k., zaliczył oskarżonemu B. Z. na poczet orzeczonej</p>

		kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 26 maja 2023 roku godz. 16:25 do dnia 27 maja 2023 roku godz. 20:42.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5.	Mając na względzie wynik procesu – skazanie oskarżonych B. Z. i R. S. za zarzucany im czyn – sąd zasądził solidarnie od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. M. kwotę 840 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika. Kwota ta została ustalona przez sąd na podstawie § 11 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości	

	z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.	
6.	O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzając od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 50 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie. Na mocy art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku sąd wymierzył również oskarżonemu B. Z. opłatę w kwocie 120 złotych, zaś oskarżonemu R. S. opłatę w kwocie 180 złotych.	
1Podpis		